

POLITISK PLATTFORM

Landsforeningen for barnevernsbarn (LFB)

Vedtatt på Landsmøte 14. og 15. mars 2026

Innholdsfortegnelse

Forord	2
LFBs overordnede politiske visjon	2
LFBs politiske plattform	3
Barnets beste	3
Medvirkning	3
Rettsikkerhet	4
<i>Innsyn og partsrettigheter:</i>	4
Barneverns- og helsenemndene	4
Forebygging	5
Ungdomskriminalitet	5
Ettervern	5
Helse	6
Omsorg og omsorgsovertakelse	6
<i>Omsorgsovertakelse</i>	6
<i>Institusjon</i>	7
<i>Fosterhjem</i>	8
<i>Tilsyn ved omsorgsovertakelse</i>	8
<i>Tvang</i>	9
Vold og overgrep i nære relasjoner	9
Nasjonale og etniske minoriteter	10
<i>EMA og asylbarn</i>	11
Funksjonsvariasjon	11
Erstatning til tidligere barnevernsbarn	12
Økonomi	12
Andre tema som er viktige for LFB, og som må jobbes med:	12

Forord

Landsforeningen for barnevernsbarn (LFB) er en demokratisk bruker- og interesseorganisasjon av, med, og for nåværende og tidligere barnevernsbarn. LFB jobber for å bedre rettighetene og tjenestetilbudet for alle barnevernsbarn i Norge, på individ- tjeneste- og systemnivå. Formålet til LFB er også å endre og redusere stigmatiserende holdninger til å ha, eller ha hatt kontakt med barnevernet gjennom oppveksten.

Grunnlaget for endring- og forbedringsarbeidet knyttet til systemet (-ene) er våre medlemmers erfaringer og kunnskap fra barnevernet, og det øvrige offentlige tjenesteapparatet, som for eksempel helse, kriminalomsorgen og NAV.

LFBs overordnede politiske visjon

LFBs visjon for fremtidens tjenester for barnevernsbarn er overordnet og gjennomsyrrer hvert enkelt tema i plattformen vår.

1. Alle barnevernsbarn skal ha rett til likeverdige tilbud og tjenester uavhengig av kommune.
2. Alle barnevernsbarn skal ha reell medvirkning både på individ, - tjeneste, - og systemnivå.
3. Livsløpsperspektivet må være en integrert del av tjenesteutviklingen i barnevernet, og arbeidet i hver enkelt sak.
4. Tjenestene må se på barnets, familiens, og nettverkets helhetlige situasjon, og ikke ensidig jobbe symptomorientert.

LFBs politiske plattform

Våre medlemmers erfaringer og synspunkter er svært varierte, og denne bredden og variasjonen er viktig for LFB å formidle i denne plattformen, og i vårt representasjonsarbeid. Vi har strukturert plattformen rundt sentrale og viktige temaer, og plattformen er utviklet og diskutert gjennom demokratiske prosesser og endelig vedtatt av LFBs landsmøte.

Barnets beste

Barnets beste er et grunnleggende prinsipp i barnekonvensjonen og norsk lov. Alle beslutninger som berører barn skal ta utgangspunkt i barnets behov, rettigheter og langsiktige utvikling.

- Alle barnevernstjenester skal sikre barns trygghet, identitet, stabilitet, tilhørighet, forutsigbarhet, utvikling og tilknytning.
- Alle barn skal ha mulighet til å feile og lære i trygge rammer.
- Søskene skal plasseres sammen, eller sikres samvær når dette er til det beste for det enkelte barn.
- Alle barnevernstjenester skal gjøre en vurdering av barnets beste, dokumentere vurderingen, og følge den i sitt arbeid.
- I en barnets beste vurdering skal barnets stemme komme tydelig frem.
- I alle samtaler med ungdom skal det være inkludert et spørsmål om hvilket navn og pronomen ungdommen foretrekker.

Medvirkning

Medvirkning innebærer at alle barn har rett til å bli hørt og få innflytelse i saker som angår dem. For barnevernsbarn er dette spesielt viktig da beslutningene som tas får store konsekvenser for barnet selv. Barn har også rett til ikke å medvirke. LFB mener at:

- Medvirkning eller manglende ønske om medvirkning ikke er reell før informasjonen er forstått.
- Medvirkning skal være individuelt tilpasset.
- Alle barn må sikres trygge rammer for å kunne medvirke.
- Barnets språk, alder, modenhet og forståelse må hensyntas, og det må tilrettelegges for bruk av tolk, eller andre hjelpemidler.
- Det må tas hensyn til kultur-, kjønns- og seksualitetsmangfold.
- Alle tjenester må etterstrebe kontinuitet i oppfølgingen rundt barnet.
- Alle barn skal ha kjennskap til tillitspersonsordningen og ha muligheten til å benytte seg av denne.
- Der barn og unge ikke ønsker å medvirke skal det dokumenteres hvilken informasjon som er gitt, og barnets reaksjon på informasjonen.

Rettsikkerhet

- Alle barnevernsbarn skal sikres forutsigbare, lovmessige og rettferdige prosesser i møte med det offentlige tjenesteapparatet.
- Barn og unge skal få nok og forståelig informasjon i tråd med deres alder og rettigheter. De skal få vite hvem som har tilgang til informasjonen de formidler, og hvordan den informasjonen de gir blir brukt og ivaretatt.
- Barn og unge skal få vite hva som blir skrevet ned og dokumentert etter samtaler.
- Barn og unge skal få informasjon om deres rettigheter herunder; hvem som har innsyn og hvem som får hvilken informasjon, om klagemuligheter, og barnets rett til å medvirke og uttale seg om alle avgjørelser som berører deres hverdag.

Innsyn og partsrettigheter:

- Alle barnevernsbarn skal få informasjon om at de har rett til innsyn i egen sak når de får partsrettigheter, også etter at tiltak er avsluttet.
- Alle barnevernsbarn skal få hjelp til å forstå innholdet i deres sak, og motta råd og veiledning dersom de ønsker å klage på vedtak som er blitt gjort.
- Dersom barnet eller ungdommen er uenig i måten hendelser er skildret, skal de få mulighet til å dokumentere sin side av saken.
- Barn og unge skal informeres om at de kan klage på barneverntjenesten som instans.
- Det må utarbeides en enkel, sikker og lavterskel mulighet for barn og unge å klage på.
- Både tidligere og nåværende barnevernsbarn skal ha tilgang til fri rettshjelp i alle saker som omhandler barnevernet.
- Barnevernsbarn skal ha muligheten til å klage til FNs barnekomite når de får tildelt partsrettigheter. LFB mener at Norge skal ratifisere tilleggsprotokoll nummer 3 i FNs barnekonvensjon, tilleggsprotokollen om klagerett.

Barneverns- og helsenemndene

- Alle advokater som skal representere barn må ha kompetanse i å snakke med barn og må være spesialister på barnerett og barnevernsrett.
- Selv om barnet ikke har partsrettigheter skal det legges til rette for at barnet får uttale seg til nemnda, enten gjennom oppnevnt talsperson, eller i formøter med nemndleder.
- Barnets medvirkning, uavhengig av partsrettigheter, skal dokumenteres grundig i hele saksgangen.

Forebygging

Forebygging handler om tidlig, helhetlig og koordinert innsats som reduserer behovet for inngripende tiltak og styrker barns omsorgssituasjon der de bor.

- Det må sikres midler til kommunene slik at de blir i stand til å realisere oppvekstreformen. Det skal ikke være ulik praksis fra kommune til kommune.
- Det må lages opptrappingsplan i hver enkelt kommune knyttet til forebygging.
- Ansatte i ulike helsetjenester, barnehage, NAV og skole må ha kompetanse til å oppdage hjelpebehov i familien.
- Det må etableres faste strukturer for samarbeid mellom barnevernet, ulike helsetjenester, skolen og barnehagen i alle kommuner.
- Fritidsklubbene skal bevares, og det skal etableres flere slike tilbud for barn og unge, også i de små kommunene.

Ungdomskriminalitet

Ungdomskriminalitet er lovbrudd som begås av barn og unge, vanligvis mellom 12 og 18 år. Det kan for eksempel være tyveri, vold, hærverk, trusler eller salg av narkotika. Ofte henger ungdomskriminalitet sammen med faktorer som miljø, venner, familieproblemer eller mangel på støtte og oppfølging.

- Unge som begår kriminalitet, skal først og fremst møtes med hjelp og ikke straff.
- Det må innføres en nasjonal mentorordning for unge i konflikt med loven. Ordningen bør sikres kompetanse fra de med relevant egenerfaring.
- Alle 12 politidistrikt skal ha minst en forebyggende enhet i tråd med innbyggertall, som spesielt fokuserer på ungdomsarbeid, rus- og gjengforebygging.
- Innholdet i ungdomsstraff må ha en høy grad av medvirkning fra ungdommen selv.

Ettervern

Ettervern er frivillig og individuelt tilpasset støtte i overgangen til voksenlivet, og skal gi trygghet, stabile relasjoner og like muligheter. LFB mener at ettervern:

- Skal være individuelt tilpasset og skreddersydd til den enkelte ungdom.
- Må være basert på ungdommens medvirkning og involvering.
- Det skal foreligge kvalitetssikrede samarbeidsrutiner mellom barneverntjeneste og NAV.
- Ungdom må ha rom for å feile uten at hjelpen forsvinner.
- Ettervernet må sikres gjennom et lovfestet og likeverdig minimumsinhold, uavhengig av bosted.
- Skal gi den støtten enhver forelder ville gitt sine egne barn i overgangsfasen fra ungdom å bli en selvstendig ung voksen.

Helse

Helse omfatter psykisk, fysisk og seksuell helse, samt tannhelse og rusforebygging.

- Barn i barnevernet skal ha rask og likeverdig tilgang til helsehjelp.
- BUP/BUPA må jobbe mer arenafleksibelt, tilby ambulante løsninger og tilpasse seg det individuelle barnets behov for behandling.
- BUP/BUPA må være opptatt av barnets helhetlige situasjon og ikke kun forholde seg til behandling av diagnose.
- Barn med ustabil livssituasjon skal ikke miste mulighet for oppfølging i BUP.
- Det bør etterstrebkes kontinuitet i behandleransvar.
- Tjenester som jobber med barn og unge skal ha kompetanse om traumer, traumereaksjoner og traumebevisst omsorg, som rettes mot fortid, nåtid og fremtid.
- Alle barn skal få helsekartlegging i forkant av plassering og denne skal følges opp.
- Barn i barnevernets omsorg skal få hjelp til å etablere gode helsefremmende rutiner.
- Nasjonalt forløp barnevern skal vurderes i alle undersøkelsessaker og det skal dokumenteres hvorfor, og hvorfor ikke, nasjonalt forløp blir benyttet.
- Der nasjonalt forløp ikke er vurdert i undersøkelsen skal det vurderes underveis i tiltaksperioden med samme begrunnelse.
- De ansatte i tjenesten må ha nødvendig kompetanse på å snakke med barn og unge om seksuell helse.
- Seksuell helse og tannhelse må i mye større grad være en del av tjenestenes helhetlige arbeid.
- Tilgangen til tverrfaglig spesialisert rusbehandling må også finnes for de under 18 år som har behov for tiltaket.
- Ansvar for rusbehandling for barn og ungdom må ikke overføres fra barnevernet til spesialisthelsetjenesten. Men spesialisthelsetjenesten kan supplere rusbehandlingen sterkere enn i dag.

Stortinget har ved behandling av Prop. 83 L (2023-2024) kvalitetsløftet i barnevernet gitt sin tilslutning til at ansvaret for rusbehandling for barn og unge skal overføres fra barnevernet til spesialisthelsetjenesten. Dette innebærer at dagens vilkår i barnevernsløven om at barn kan få opphold i barnevernsinstitusjoner på grunnlag av «vedvarende problematisk bruk av rusmidler» skal oppheves.

Omsorg og omsorgsovertakelse

Omsorgsovertakelse

Forutsetningen for en omsorgsovertakelse er at barnevernet kan gi en bedre omsorg enn de opprinnelige foreldrene. Barnevernet søker om omsorgsovertakelse til barnevern- og helsenemnda, og nemnda tar den endelige avgjørelsen.

- Barnets beste skal være førende i omsorgs- og samværsavgjørelser.
- Omsorgsovertakelse er det mest inngripende tiltaket barnevernet har, og premisset må være at barnevernet kan gi bedre omsorg enn foreldrene.
- Omsorgsovertakelse er i noen tilfeller det eneste riktige.
- Barnevernsbarns rett til ivaretagelse av religion, etnisitet og seksuell orientering skal ivaretas.
- Ved omsorgsovertakelse skal barnets familie- og nettverk vurderes først. Vurderingen må begrunnes og dokumenteres.

Institusjon

En barnevernsinstitusjon er et tiltak i barnevernet for barn og unge som av ulike grunner ikke kan bo hjemme. Institusjonen skal gi omsorg, trygghet og oppfølging, og bidra til at barnet får stabilitet, hjelp og utviklingsmuligheter. Barn kan bo på institusjon midlertidig eller over lengre tid, og oppholdet kan være med eller uten samtykke, avhengig av situasjon og vedtak.

- Unge skal høres i valg av bosted og hva de har behov for.
- Barn og unge skal ikke bo på et sted som ikke møter deres behov.
- Det er et sterkt behov for større mangfold i institusjonstilbudene, og det må være nok institusjoner til å kunne ivareta et godt tilbud.
- Institusjoner skal fungere så nært opp til et hjem som mulig i hverdagen, feriene og i høytidene.
- Det skal etterstrebnes at ansatte med primæromsorg har heltidsstilling og er mest mulig tilgjengelig for beboere på institusjonen.
- Innsyn i barnets elektroniske kommunikasjonsmidler skal ikke gjennomføres av ansatte på institusjon, men av politi der dette anses som nødvendig.
- Alle institusjoner skal ha en familie- og nettverksansvarlig som ivaretar barnets spesifikke behov for kontakt med familie, slekt og venner.
- Alle institusjoner skal ha en skoleansvarlig pedagog som har som hovedoppgave å ivareta barnets rettigheter til utdanning, læring og dagtilbud.
- Alle barn som bor på institusjon skal ha egen individuell plan som inkluderer og forplikter skole, barnevern, PPT, helse (aBup) og NAV til oppfølging av barnet under og etter institusjonsoppholdet.
- Det skal tilrettelegges for øvelseskjøring på institusjonen man bor på med de ansatte.
- Alle institusjoner skal sikre forsvarlig bemanning ved behov og særlig kveld og natt.

Fosterhjem

Et fosterhjem er et hjem der barn bor midlertidig eller over lengre tid når de ikke kan bo hos sine foreldre. Fosterforeldre har ansvar for barnets omsorg, trygghet og daglige oppfølging, mens barnevernet har det overordnede ansvaret. Målet er å gi barnet en stabil og trygg oppvekst.

- Fosterforeldre må få tilpasset hjelp, veiledning og oppfølging gjennom hele plasseringsperioden.
- Det skal tilstrebnes å plassere barnet i et fosterhjem i slekt og nettverk, dersom dette er til barnets beste.
- Slegt- og nettverksfosterhjem skal ikke få all informasjon uten samtykke fra ungdommen.
- Det må opprettes flere tilbud om spesialtilpasset opplæring til slekt- og nettverksfosterhjem og det må sikres kvalitet i godkjenningsprosessen av disse.
- Inndragning av elektroniske kommunikasjonsmidler skal kun skje i kortere perioder, og kun om det er nødvendig for barnets helse, utvikling eller andre ytre forhold (hindre skadelig kontakt med andre, avverge straffbare handlinger o.l).
- Barn og unge i fosterhjem skal ivaretas på sin integritet og ha rett til privatliv. Det må være hensynet til barnets beste som ivaretas om det skal gjennomføres kontroll av fosterbarnets private rom. Dette skal gjøres i samråd med saksbehandler.
- Fosterforeldre bør få oppfølging og veiledning også når ungdommen har ettervern.
- Dersom ungdommen har tilhørighet til fosterhjemmet som voksen bør det være tilbud om årlig oppfølgende veiledning for å trygge tilhørighet i familien, og forebygge eventuelle utfordringer som kan oppstå. Må være i samhandling med fosterhjemmet og den unge voksne.

Tilsyn ved omsorgsovertakelse

- Det skal jobbes aktivt for at tilsynsmyndighetene skal bli mer tilgjengelige for barn og unge som bor på institusjon.
- Det er viktig at alle som bor i fosterhjem har en tilsynsperson som de har tillit til og som er til stede over lang tid.
- Barneverntjenesten skal følge opp rapporter fra tilsynspersoner, og det bør få konsekvenser hvis dette ikke skjer.
- Informasjon som kommer frem ved tilsyn i fosterhjem skal gis til barneverntjenesten for vurdering, ikke direkte til fosterforeldrene.
- Det skal jobbes aktivt for at tilsynsmyndighetene fra statsforvalteren også skal bli mer tilgjengelige for barn og unge bosatt i fosterhjem.

Tvang

Tvang i tjenesteapparatet overfor barn innebærer at myndighetene griper inn i barnets liv uten barnets eller foreldrenes samtykke for å beskytte barnets helse, utvikling og sikkerhet. Tvang kan eksempelvis brukes i institusjon, fosterhjem og psykisk helsevern, og kan omfatte plassering uten samtykke, begrensning av bevegelsesfrihet, bruk av fysisk makt eller pålagte tiltak.

- Barnevernsbarn skal ikke bli utsatt for unødvendig tvangsbruk.
- Forebyggende tiltak må alltid være prøvd før en voksen utøver tvang, disse tiltakene skal dokumenteres.
- Det bør i større grad skilles mellom hva som er omsorg og hva som er tvang.
- Det må være tydeligere retningslinjer for hva som etter loven kan defineres som tvang.
- Det må utarbeides tydelige rutiner på alle institusjoner for obligatorisk opplæring.
- Barn og unge skal få grundig oppfølging etter bruk av tvang.
- Ungdommen skal få skrive sin egen forklaring i tvangsprotokollen i eget brev som blir forseglet og oversendt til statsforvalter, saksbehandler og andre relevante instanser.
- Det må opprettes et uavhengig og lett tilgjengelig kontrollorgan som har som oppgave å sikre barns interesser og forhindre maktovergrep i fosterhjem, på institusjon og liknende tiltak.
- Det bør utredes om adgangen til tvang skal forskriftsfestes, eller inkluderes i barnevernloven.

Vold og overgrep i nære relasjoner

Vold og overgrep mot barn innebærer handlinger som skader eller krenker et barn, enten fysisk, psykisk eller på andre måter. Det kan være fysisk vold, psykisk vold som trusler og ydmykelse, latent eller materiell vold, seksuelle overgrep, eller omsorgssvikt, og der barnets grunnleggende behov ikke blir dekket. Slike handlinger bryter med barnets rett til trygghet, omsorg og beskyttelse, og kan få alvorlige konsekvenser for barnets utvikling og helse.

- Alle instanser som har kontakt med barn og unge skal ha en handlingsplan for hva de skal gjøre når omsorgssvikt, vold eller overgrep avdekkes.
- Ansatte i barnevernet må være tydelige overfor ungdommen om hva som er normalt og unormalt, og også være tydelige overfor voldsutøver.
- Ansatte må ha god kjennskap til hvilke ord og begrep barn ofte bruker, og unngå egne definisjoner i samtale med barn og unge. Heller være utforskende fremfor å lete etter hva som er sant.
- Mange barn og unge har sterke smerteuttrykk som følge av volden og overgrepene. Tjenestene som møter disse barna må ta utgangspunkt i årsaken og ikke bare uttrykkene til barnet, når de tilbyr hjelp og oppfølging.

- Ungdommene må få velge hvem de ønsker å snakke med, da trygghet til å snakke om overgrepene handler om en god relasjon. Den vedkommende velger, kan bistå ungdommen i samtaler med barnevernet og spesialisthelsetjenesten ved behov.
- Alle barneverntjenester skal ha ansatte med kompetanse til å snakke med barn og unge om ulike former for vold og overgrep.
- De voksne rundt barnet må få den opplæringen og hjelpen de trenger for å best mulig følge opp barnet.
- Barn som har blitt utsatt for vold, overgrep eller omsorgssvikt skal beskyttes i samværsspørsmål, særlig når de er for små til å ytre sin mening om samvær.
- Barn som har blitt utsatt for overgrep og vold skal underrettes når overgriper slipper ut på permisjon eller blir løslatt fra fengsel.
- Det skal være enkelt for barnevernsbarn å få beskyttelsestiltak fra politiet i saker hvor det er, eller har forekommet vold, overgrep eller trusler i nære relasjoner.
- Overgriper skal ikke få lov til å bosette seg i samme kommune som de som er utsatt for overgrep, dette må vurderes i henhold til barnets beste.

Nasjonale og etniske minoriteter

Nasjonale og etniske minoriteter er grupper mennesker som skiller seg fra majoritetsbefolkningen i et land gjennom blant annet kultur, språk, religion, tradisjoner eller opprinnelse. Nasjonale minoriteter har ofte lang historisk tilknytning til landet, mens etniske minoriteter kan være grupper med annen etnisk bakgrunn, for eksempel knyttet til innvandring. Disse gruppene har rett til beskyttelse mot diskriminering og til å bevare sin kultur og identitet.

- Barn med minoritetsbakgrunn har rett til å bevare sitt språk og sin kultur når barnevernet overtar omsorgen.
- Det skal etterstrebnes at barn av nasjonale minoriteter plasseres i fosterhjem eller i område hvor de får muligheten til å daglig kommunisere på eget morsmål i skole og barnehage, og opprettholde sin egen kultur.
- Det skal være nok fosterhjem og beredskapshjem som kan ivareta barn med minoritetsbakgrunn.
- Det skal etterstrebnes at det er bred kompetanse om etniske og nasjonale minoriteters rettigheter over hele landet.
- Det skal tas hensyn til barnets religiøse, kulturelle og språklige bakgrunn i alle ledd av en barnevernssak.

EMA og asylbarn

Enslige mindreårige asylsøkere er barn under 18 år som søker asyl i et land uten foreldre eller andre foresatte. De har alltid krav på særlig omsorg og beskyttelse fra myndighetene, men får i dag ulike tilbud om de er over eller under 15 år.

Asylbarn er barn som søker asyl sammen med foreldrene sine, eller som er født inn i en familie som søker beskyttelse. De har de samme rettighetene som andre barn, blant annet til trygghet, helsehjelp og skolegang, mens asylsøknaden behandles.

- Barn og unge som søker asyl er først og fremst barn, og skal behandles deretter.
- Enslige mindreårige asylsøkere skal ha like rettigheter som alle barn.
- Innvandringspolitiske hensyn skal ikke veie tyngre enn barns beste.
- Alle enslige mindreårige asylsøkere under 18 år skal være under omsorg fra barnevernet, og ansvaret for enslige mindreårige asylsøkere over 15 år må overføres fra utlendingsdirektoratet til barnevernet.
- Myndighetene må sikre barn som kommer til Norge samme omsorgstilbud, livskvalitet og rettssikkerhet som barn født i Norge.
- Enslige mindreårige asylsøkere skal ha egne partsrettigheter på lik linje med alle barn i Norge.
- Det skal være spesielt fokus på å redusere oppholdstiden for barn og unge i mottak.
- Det må opprettes et bredt faglig sammensatt team som skal ivareta enslige mindreårige asylsøkeres rettigheter, behov og beskyttelse ved ankomst.
- Det skal brukes nøytrale tolker.
- Det skal særlig satses på bedre språkundervisning i norsk. Samt økt kulturforståelse, norske forvaltningssystemer, skoleverk eller annet som er med på å øke mulighetene for god integrering.
- Alle som jobber med enslige mindreårige asylsøkere, skal ha kultursensitivitet i fokus.

Funksjonsvariasjon

Barn med funksjonsvariasjon er barn som har fysiske, psykiske, kognitive eller sensoriske funksjonsnedsettelse som kan påvirke hverdagen deres. Det kan for eksempel handle om nedsatt bevegelse, syn eller hørsel, utviklingshemming, autismespekterforstyrrelser eller psykiske utfordringer. Barna har rett til tilrettelegging, støtte og likeverdige muligheter slik at de kan delta i samfunnet på lik linje med andre barn. Barnevernsbarn kan ha funksjonsnedsettelse. Barn med funksjonsnedsettelse kan også være utsatt for omsorgssvikt. Det ene utelukker ikke det andre.

- Ansatte som jobber med barn i barnevernet skal ha kunnskap og forståelse for at det finnes skjulte funksjonsnedsettelse som gjør hverdagen ekstra utfordrende for barn i barnevernet.
- Barnevernsansatte som kommer i kontakt med barn med funksjonsnedsettelse må ha kunnskap om – og forståelse for, at det finnes barn med funksjonsnedsettelse som ikke oppfører seg likt som barn med normalutvikling på alle nivå, og må hjelpe foreldrene til å gjøre livet til disse barna så gode som mulig, uten å stigmatisere eller anta at foreldrene ikke klarer å gi god nok omsorg.
- Det er viktig at ansatte som jobber med barn med funksjonsnedsettelse i barnevernet tilpasser seg barnets utviklingsnivå og kognitive forståelse, men de må så langt det lar seg gjøre benytte vanlige fagord/begreper når det snakkes om og med denne målgruppen.

Erstatning til tidligere barnevernsbarn

- Det må oppfordres, og legges til rette for at flere saker når rettsvesenet.
- Det må være fri sakførsel, advokat og sakkyndig i saker som omhandler tidligere omsorgssvikt under barnevernets omsorg.
- Det skal ikke være foreldelsesfrist i saker som omhandler erstatningssak fra barnevernet og tapt barndom.
- Det må finnes en nasjonal oversikt over oppreisningsordninger for tidligere barnevernsbarn.
- Vi må ha en felles oppreisningsordning nasjonalt med en felles sats, og like premisser for søknader der saker ikke foreldes.

Økonomi

- Oppsparte midler må sikres ivaretatt under ettervern, selv om man mottar økonomisk støtte.
- Barnevernsbarn og tidligere barnevernsbarn skal utfra sin livssituasjon få hjelp til å komme inn på boligmarkedet opp mot Husbankens forskrifter. Eks: Husbankens forskrift 5-4.

Andre tema som er viktige for LFB, og som må jobbes med:

- Gjennføre ordningen med borteboerstipend.
- Alle barnevernsbarn skal få informasjon om LFB.
- Alle barnevernsbarn skal etterstrebes å ha minst en livslang relasjon.